

Meie Aeg

NR. 2 (8)

MÄRTS — APRILL 1990

2. AASTAKÄIK

Umbes kaks tuhat aastat tagas...
Sinul ja Jumalal on sellest alates midagi ühist. Rist, mille
Ta on sulle andnud, on sama, mida Ta ise kandis.
Kui sa kannad meeles Kolgata risti, Kolgata sündmusi, ei
saa sa öelda, et Jumal ei hooli, et Ta ei mõista!
Ta andis end surma — ja astus kolme päeva pärast hauast
välja!

Sellest alates on maailm võinud lugeda eluandvat võrratut
sõnumit:

«Jeesus võitis surma.»

Keel ei suuda kirjeldada seda lootust, mida see sõnum ära-
tab inimsüdameis — sest ülestõusmishommikul elavad sinugi
armsad!

G. E. VANDEMAN

Käesolevas numbris

MEIE USUME JEESUSESSE KRISTUSESSE

KARJASE JÄLGEDES

SUURNÄDALA EVANGEELIUM

KILLUD VAHTRALEHEMAAST

Kogu maailma ajaloo kestel on inimkond seisnud silmitsi selliste nähtustega nagu kurjus, valu, haigus ja surm. Sellel plaanel ei ole ühtegi inimest, keda kõik see nii või teisiti poleks puudutanud. Seepärast pole ime, et inimene püüab leida vastust küsimusele, miks kõik on nii, ning üritab elulisi probleeme omal käel lahendada. Igatsus millegi parema järele on ju omane meile kõigile.

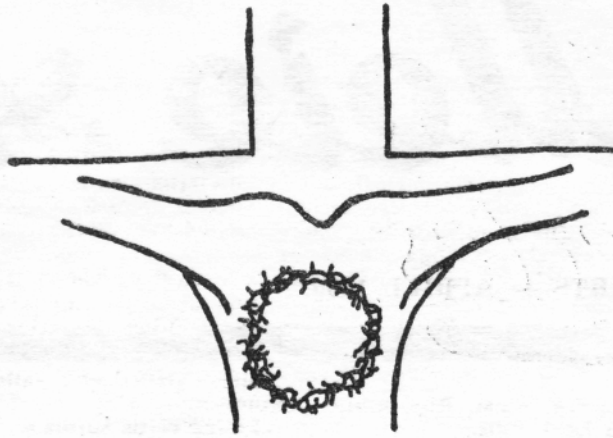
Piibli järgi on inimkonna hädade ja probleemide algpõhjuseks patt. «Patt on see, mis on käsu vastu» (1 Jh. 3, 4). «Patu palk on surm» (Rm. 6, 23). Mida me elus külvame, seda tuleb meil ka lõigata.

Kuid Jumal ei vaata meie kannatusi pealt käed rüpes. Me oleme Tema lapsed ja armastava Isana soovib Ta meid aidata. Ilmekalt kajastub see soov ingl. sõnades Joosepile, kelle kihlatust, Maarjast, pidi Jumala Poeg inimesena sündima: «Ta toob ilmale poja ja sa pead temale nimeks panema Jeesus; sest tema päästab oma rahva nende pattudest!» (Mt. 1, 21).

Jumala plaan nägi ette, et Jeesus taastab katkenud ühenduse maa ja taeva vahel; inimesele tagatakse pattude andestus ja jõud elada elu, mis on kooskõlas Piibli juhustega. Lõpuks aga luuakse maa uueks ning inimesed, kes on Jumala plaani omaks võtnud, pärivad patuvaba, igavese elu.

Kõnealune päästmisplaan ei valminud peale Aadama ja Eeva pattulangemist Eedenis. 1 Pt. 1, 19 võime lugeda, et Jumala Poja ohver patuste eest oli «ette määratud enne maailma rajamist». Juba enne Kolgata hoidis Jeesuse arm patuseid elus ning kindlustas neile päästmise. Ent selleks, et meid taas täielikult Jumala poegadeks ja tütardeks teha, pidi Ta saama inimeseks.

Jumala Poja lihakssaamise olid pühendatud Vana Testamendi olulisimad prohvetlikud ennustused. Neis olid ära märgitud tähtsamad seigad Päästja elust. Näiteks tegi prohvet Miika teatavaks Jeesuse Kristuse sünnikoha: «Aga sina, Petlem Efrata, olgugi väike, et olla Juuda tuhandete seas, sinust väljub mulle see, kes saab valitsejaks Iisraelis ja kelle põlvnime on muistseist päevist, igiaegadest!» (Mi. 5, 1). Jesaja lisas üksikasju Päästja kannatusriikka elu kohta: «Ta oli põlatud ja inimestest hüljatud, valude mees ja haigustega tuttav... me ei hoolinud temast! Ent teda haavati meie üleastumiste pärast, löödi meie süütegude tõttu! Teda piinati ja ta alistus ega avanud suud nagu tall, keda

Meie usume ... Jeesusesse Kristusesse

viiakse tappa. Temale anti haud õelate juurde, kurjategijate juurde, kui ta suri» (Js. 53, 3. 5. 7. 9). Kuningas Taavet viitas Jumala Poja ristisurmale: «Nad uuristavad mu käsi ja jalgu» (Ps. 22, 17). Lisagem siia veel kõige enam poleemikat tekitanud ettekuulutuse: «Sellepärast annab Issand ise teile tunnustähe: «Ennäe, neitsi saab käima peale ja toob poja ilmale ning paneb temale nimeks Immaanuel!» (Js. 7, 14).

Möödusid sajandid ja need prohvetikuulutused täitusid täht-tähele. Evangelist Matteus konstateerib tõsiasja, et Jeesus sündis Petlemas (Mt. 2, 1). Jesaja ennustuse täitmise võtab lakoonilise stiilis kokku apostel Johannes: «Ta tuli sellesse, mis tema oma ja tema omad ei võtnud teda vastu» (Jh. 1, 11). Ristilöömisel Kolgata mäel uuristasid Jeesuse käsi ja jalgu tõepoolest teravad sepanaelad (Lk. 23, 33). Samuti tõdenes ettekuulutus neitsist sündimisest: «Siis ilmus tal Issanda ingel unes ja ütles: «Joosep, Taaveti poeg, ära karda Maarjat, oma naist, enese juurde võtta, sest mis temas on sündinud, on Pühast Vaimust» (Mt. 1, 20).

Neitsist sündimise fakt on osutunud paljudele vastuvõetamatuks. Ent kui me suudame tunnustada inimhoisuse jaoks lõpuni lahti mõtestamatute nähtuste olemasolu ning Jumala kõikvõimsust, usaldame me lihtsalt Jumalat ja oleme veendunud, et Piibel kõneleb selleski küsimuses tõtt.

Jumala Poja lihakssaamisele on evangeeliumides pühendatud nii mõnedki kaunid salmid. Üldjoontes käsitletakse aga Jeesuse elu kuni 30-nda eluaastani napsionalselt. On teada, et Ta omandas Joosepi kõrval puusepaameti ja tennis elatist selle lihtsa tööga.

Kui täitus 30-nes eluaasta, laskis Jeesus end Ristija Johannese poolt ristida ning sellest peale algas Tema kolm ja pool aastat väldanud tööperiood rändjuttustajana, mis lõppes ristisurmaga. Seda osa Jeesuse elust valgustab Piibel üksikasjaliselt. See on ka mõistetav, sest Jeesuse õpetused pidid saama juhusteks ning Tema elu matkimistvääriavaks eeskujuks kõigile järgnevale inim põlvkonnale. «Selleks te ju olete kutsutud, sest et Kristuski kannatas teie eest ja jättis teile eeskju, et te käiksite tema jälgedes» (1 P. 2, 21).

Suurimat tähelepanu on evangeeliumides pälvinud kõige dramaatilisemad sündmused Jeesuse elus — viimast paasatalle söömisest kuni üleülestõusmispeaval toimununi. Nende sündmuste kirjeldus moodustab nelja evangeeliumi üldmahust koguni ühe viiendiku.

Mõistagi on Jeesuse Kristuse kannatused, surm ja üleülestõusmine kristliku usu sammasteks. Eespool tõdesime juba, et Kristus kannatas inimese eest. «Tõepoolest võttis ta enese peale meie haigused ja kandis meie valusid! Ent teda haavati meie üleastumiste pärast, löödi meie süütegude tõttu! Me kõik eksisime nagu lambad,

igauks meist pöördus oma teed, aga Jehoova laskis meie kõigi süüteed tulla tema peale!» (Js. 53, 4-6). Verepisarad Jeesuse laubal, kui Ta Ketsemani aias pälvetas, tunnistavad kõige rängemast siseheitlusest, mida keegi eales on läbi elanud. Selle heitluse tulemusest sõltus kogu inimkonna saatus. Sõnad, millega Kristus oma taevase Isa poole pöördus: «Ärgu sündigu minu, vaid sinu tahtmine,» kallutasid vaekausi inimese päästmise jaoks. Kuigi «kannatuste karikas» Jeesuse käes värises, otsustas Ta selle põhjani juua.

Teisiti ei olnud võimalik patust inimest aidata. Jeesus suri ristisurma. See oli tollal kõige alandavam ja häbi-väärsem surm. Jeesus rippus ristil sinu ja minu eest. Apostel Paulus nendib: «Sest ma olen teile kõigepealt teada andnud, mida ma olen saanud, et Kristus suri meie pattude eest kirjade järgi» (1 Kr. 15, 3).

See oli ohver kogu inimkonna eest, samas oli see ohver iga üksikisiku eest. Keegi on tabavalt märkinud, et kui maailmas oleks olnud ainult üks patune inimene, oleks Jeesus tulnud ja surmud tema eest, et teda päästa.

Surm, mis Jeesust Kolgata ristil tabas, polnud vaimulik mõttes tavaline. Meie elu lõpeb surmaga, mille kohta Jeesus Laatsaruse looga seoses väitis, et see on uni: «Ja pärast seda ta ütles neile: «Laatsarus, meie sõber, magab, aga ma lähen teda unest äratama!» Siis ütlesid tema jüngrid: «Issand, kui ta magab, siis ta saab terveks!» Aga Jeesus rääkis ta surmast; nemand aga mõtlesid, et ta räägib une magamisest» (Jh. 11, 12-14). Jumala suhet kalmistuvaikuses puhkajatega iseloomustavad hästi L. Koidula luuleread: «See vägev käsi kaitseb ka sind su eluteel, see vägev käsi hoiab su põrmu haugas veel.» Jeesusega oli kõik teisiti. Ristil rippudes tajus Ta Isa kaitsva kätte puudumist. «Mu Jumal, mu Jumal, miks sa mind maha jätsid?» kostis hüüe Tema värisevalt huultilt (Mrk. 15, 34).

Kogu maailma patukoorem oli asetatud Päästja õlgadele ja Ta koges hukkamõistetud tundeid, kes seisab viimasel kohtupäeval Jumala ees teadmise, et ta on oma pääsemise võimalused kasutamata jätnud ning nüüd ootab ees igavene lahutus Isast, olematus. Piibli viimases raamatus, Ilmutuseraamatus, nimetatakse seda «teiseks surmaks» (Ilm. 20, 6). Teiest surmast sai osa ka Jeesus. Ta läks kaugemale kui ükski inimene enne Teda. Jeesus kandis

(Järg 5. lk.)

Karjase jälgedes

Taavet kirjutab karjase ülemlaulus: «Jehoova on mu karjane, mul pole millestki puudust!»

Laul 23 on ood Taevasele Karjasele, kes ümbritseb oma armastusega iga pisematki talle. Need elukogemustest võrsunud ja sõnuseletamatut pidulikkust sisaldavad read väljendavad ühelt poolt piiritut armastust, halastust ja kannatlikkust — teiselt poolt andumust, täielikku rahulolu ning turvatunnet.

Vähesed meist on näinud päikese tõusu ja loojangut mägedes või seda, kuidas mitmesajapealine kari liigub mööda mäenõlvu, ületades kiirevoolulisi mägiojasid ning hädaohtlikke jäärakuid, et suunduda igatsetud mahlaka mägikarjamaa poole. Veelgi vähem on neid, kes on sellise seiklusrohke rännaku ise kaasa teinud.

Ja ometi tajume me, vaatamata paljudele lahutavatele kilomeetritele ning rahvaste erinevatele eluviisidele, karjase elust õhkuvat hingesoost. Hellus, millega karjane ümbritseb väsinud või haiget talle, ei vaja seletusi. Taaveti laulu read sõõbivad salapäraselt hinge ja panevad igatsema taevase rahu järele.

Taaveti 23. lauluga seoses meenub tahtmatult Suure Karjase kuu evangeeliumi veergudelt. «Mina olen hea karjane. Hea karjane jätab oma elu lammaste eest... Minu lambad kuulevad minu

häält ja mina tunnen neid ja nemad järgivad mind!» Jh. 10, 11. 7. Umbes kaks aastatuhandet tagasi kõlas Palestiina väljadelts Karjase kaastundlikult kutsuv hääl.

Kahjuks ei mõista kõik Karjase tundeid ega soovi kuulda Tema häält. Osa inimesi püüab väita: «Jumal ei hooli inimesest! Miks Ta lubab siis võidutseda kurjusel, vägivallal, haigustel ja häädudel! Kuidas Ta võib vaadata rahulikult inimtragöödiat!» Niiviisi mõtleb inimene süüdistab Jumalat selles, milles Jumal süüdi ei ole. Näib, et tahaksime Jumala üle kohut mõista selle pärast, et Ta ei ole meid loonud programmeeritud roboteiks, vaid on andnud inimesele vabaduse ülima anni — s.o. võime valida hea ja kurja vahel. Kurb, kuid see, mis toimus kord Eedenis Aadama ja Eevaga, on kordunud põlvkonnast teise, aastatuhandest aastatuhandesse.

Jumala seadustest — olgu loodusseadustest või moraalseadustest — üleastumiseks on inimene tõmmanud enesele patu kohutavad tagajärjed. Kuid Looja pole jäänud osavõtmatuks pealtvaatajaks. Jeesus Kristus, Looja ja taeva Kuningas, jättis taeva ülevuse ja au, oli nõus sündima inimesena inimeste keskele, saades selliselt kõiges osa inimsaastusest.

Jeesus, kes on üheaegselt Karjane ja süütu ohvritall, võttis enese peale meie pa-

tusüü, astus üles ristile, et surra Lepitajana patuste eest. Ta tegi seda mitte mingil muul sunnil, kui vaid armastusest ja kaastundest hukkuva inimese vastu. Universumi seaduste autor suri nendest seadustest üleastuja eest. Nii lepitab Jeesus inimese ja mõistis samal ajal õigeks Jumala seaduse. «Sest nõnda on Jumal maailma armastanud, et ta oma ainusündinud Poja on annud, et ükski, kes temasse usub, ei saaks hukka, vaid et temal oleks igavene elu!» Jh. 3, 16. Jeesuses on meile pakutud lahendus patuprobleemile, süümeepinadele ning meie ees avaneb igavikku suunduv tuleviku-perspektiiv.

Tajun, kuidas lugeja võib siiski klammerdada oma pilgu kaduva elu probleemidele. Jah, probleeme on piisavalt palju, elame ju surmavarju orus, kannatuste ja pisarate maal, kus käib sageli karm võitlus olemasolu pärast. Selleks et elada antud lühikest elu võimalikult edukalt, arvad mitmed, et ei tohi kalduda emotsioonidesse ega muuta sentimentaalseks. Olevusvõitluses olevat tähtis karjäär, raha, positsioon ja sidemed. Kuid ka selline elu-filosoofia on ära proovitud ning tulemuseks on kindel kriis. Jeesus ütleb: «Mis kasu on inimesel sellest, kui ta kogu maailma kasuks saaks, kuid oma hingele kahju teeks... sest külluseski ei olene kellegi elu sellest, mis tal on!» Mt. 16, 26; Lk. 12, 15.

Teine osa inimesi püüab selle asemel, et eluprobleemides ja hingelises kriisis otsida Jeesuse armastavat, haldavat ja juhtivat kätt, enastunustavalt sukelduda selle maailma lõbude miraažis. Kohtusin noorukiga, kes arvas, et just selliselt saab pinged maha võtta, kuid iga lõõgastuse järel süvenes kriis, kuni ta leidis end pettunult, jõuetult ja elust väsinult üritamas enesetappu. Küllalt palju on inimesi, kes soovivad enese järel ust paugutada elust välja astuda. Kuid põgenemine elust ei ole probleem lahendus, vaid igavene pimedus ja hukkumine. Lisaks veel kohutav jälg, mis jäetakse järelejääjate hinge ja ellu.

Pöördugem mõtetes tagasi Taaveti karjase laulu juurde, mille aluseks, nagu nimetatud, on sügav elukogemus. Sellest leiame hingekosutust ka elu kõige ekstreemsemates olukordades: «Tema kosutab mu hinge, Ta juhib mind õiguse rööbastesse oma nime pärast! Kui ma kõnniksin ka surmavarju orus, ei karda

ma kurja, sest sina oled minuga; su kepp ja su sau, need trööstivad mind!» Ps. 23, 3-4.

Kui sa tahad lahendada oma eluprobleeme tõeliselt edukalt, kui soovid, et su elutee viiks kaduvusest ellu, pead õppima kuulama Karjase häält ja pead õppima käima Tema jälgedes. Sa võid küsida: «Kuidas ma kuulen Karjase häält, kus näen Tema jälgi?» Püha Vaimu hääl meie südametunnistuses ja püha Piibli sõna on Karjase hääl ja jalajäljed meie õnnistuseks.

Kui me vaid otsiksime Piiblist oma Karjase jälgi, nii nagu üks karjapoiss otsis värskest põllupeenralt oma isa jalajälgi, kes käis teda vaatamas ja trööstimas! Isa tõi ka uued pastlad katkistele kuresaapais jalgadele, kuid enam kui pastlad oli isa selle poisikese jaoks kaasa toonud killukese kodusoojust ja armastust.

Armas lugeja, julgedes usaldada Karjast, võime osa saada elukogemusest, millest kõneleb Taavet 23. laulu järgmistes sõnades: «Sa kaeta mu ette laua... Ainult headus ja heldus järgivad mind kõik mu elupäevad...» Kaetud laud, mida Taavet oma väljendusrikkas poeesias nimetab, ei tähenda ainult igapäevast leiba, vaid eeskätt inimese hingelisi ja vaimulikke vajadusi. Suur mõtleja ja teadusemees Pascal on kirjutanud tabavalt: «Iga inimese süda on tühi, kui teda ei täida Jumal.» Headus ja heldus, mida tänapäeva inimene nii väga vajab, on saavutatav koostöös Karjasega.

Kui sa kummardud oma vaikselt toas palvele ning küsid elutee järele, siis juhatab Hea Karjane sind teele, mida pead valima ja annab sulle ka hingelise jõu sellel käia. Olen kindel, et miljonid inimesed sooviksid igavest elu ja õndsust, kuid vähesed soovivad mõista, et ohvrimeelse Karjase järele käies tuleb enast salata. «... see ohakaist ja kivist tihke rada viib ristini ja sealt viib elusse!» ütlevad luuleread.

Soovin öelda sulle, et enast salata pole raske siis, kui mõistad, mida läks Karjasele maksma ühe kadunud talle leidmine.

Armas lugeja, kas me ei palvetaks koos Taavetiga: «Issand, ma olen vajunud sügavasse põhjatumasse mutta... ma olen eksinud nagu kadunud lammast. Otsi oma sulast, sest ma ei unusta su käske!» Ps. 69, 3; 119, 176.

TÖNU JUGAR

- Suurim, mida teame Jumalast, on **TEMA ARMASTUS.**
- Kindlaim asi universumis on **TEMA KÄSK.**
- Tumedaim asi inimeses on **PATT.**

Kõik need kolm kohtusid LEPITUSES ja leidsid selles lahenduse. Patult heideti mask kõrvale. **PRESCOTT**

...Mitte ainult leivast...

Suurtöö

7.-14. aprill
mõtleb kristi
alljärgnevate

Kui Jeesus seda oli rääkinud, läks ta oma jüngritega... üle Kiidroni jõe. Seal oli aed... Ja nad tulid paika, mille nimi on Ketsemani, ja tema ütles oma jüngritele: «Istuge siin nii kaua, kui ma palvetan!» Ja ta võttis enesega ühes Peetruse ja Jaakoobuse ja Johannese ja ütles neile: «Minu hing on väga kurb surmani, jääge siia ja valvake minuga!» Ja ta läks pisut eemale, heitis põlvili maha ja palvetas, üteldes: «Minu Isa, kui on võimalik, siis mingu see karikas minust mööda! Ometi ärgu sündigu minu, vaid sinu tahtmine!»

Ja ta tuli oma jüngrite juurde ja leidis nad magamast ja ütles Peetrusele: «Siimon, kas sa magad? Kas sa ei suuda ühtki tundi valvata? Valvake ja paluge, et te ei satuks kiusatusse! Vaim on küll valmis, kuid liha on nõder!» Ja ta läks jälle ära ja palvetas sama palvet. Ja ta tuli tagasi ja leidis nad taas magamast, sest nende silmad olid rasked unest... Ja ta jättis nad ja läks ja palvetas kolmandat korda ja ütles jälle needsamad sõnad.

see!» taganesid nad ja langesid maha. Siis ta küsis taas neilt: «Keda te otsite?»

Ja ta äraandja oli neile andnud märgu ja ütelnud: «Keda ma suudlen, see ta on, tema võtke kinni ja viige ta kindla valve all minema.» Ja kohe astus ta Jeesuse juurde ja ütles: «Tere, rabi!» ja andis temale suud. Aga Jeesus ütles talle: «Sõber, mispärast oled sa siin?»
Mt. 26, 50; Jh. 18, 2-7

Siis Siimon Peetrus, kellel oli mõök, tõmbas selle välja ja lõi ülempreestri sulast ning raius tema parema kõrva ära. Jeesus ütles Peetrusele: «Pista oma mõök tuppe! Või arvad sa, et ma ei või oma Isa paluda, ja Ta läkitab mulle kohe enam kui kaksteistkümmend leegioni inglaid? Kuidas siis läheksid täide kirjad, et see nõnda peab sündima... Eks mina pea jooma seda karikat, mille Isa mulle on andnud?» Ja ta puudutas sulase kõrva ja tegi ta terveks. Väesalk ja ülempealik ja juutide sulased võtsid Jeesuse ja sidusid ta kinni.

Aga kõik see on sündinud, et läheksid täide prohvetite kirjad... Siis jätsid kõik tema maha ja põgenesid ära.
Mt. 26, 53-54; Lk. 22, 51; Jh. 18, 10-12

Aga need, kes Jeesuse olid kinni võtnud, viisid ta ülempreester Kaifase juurde, kuhu kirjatundjad ja vanemad olid kokku tulnud. Kaifas aga oli see, kes juutidele nõu andes oli ütelnud: «Parem on, et üks inimene sureb rahva eest!»

Ülempreester ja kogu Suurkohus otsisid Jeesuse vastu tunnistust, et teda surmata, kuid ei leidnud... ühtki, ehk küll paljud tunnistasid valet tema peale, aga tunnistused ei läinud ühte... Siis ülempreester ütles: «Kas sa midagi ei vasta selle peale, mida need tunnistavad sinu kohta?» Aga Jeesus jäi vaik.

Taas küsis talt ülempreester: «Kas sina oled Kristus, Jumala Poeg?»

Jeesus ütles temale: «Jah, olen! Ja te peate nägema Inimese Poja istuvat Jumala väe paremal poolel ja tulevat taeva pilvedega.»

Siis ülempreester käristas oma riided lõhki ja ütles: «Tema on Jumalat pilganud! Milleks meil veel on tunnistajaid vaja? Vaata, nüüd te olete tema jumalapilget kuulnud!»

Ja nad kõik otsustasid, et ta on surma väärt. Ja mõned hakkasid tema peale sülitama... ja teda rusikatega lööma... ja sulased löid teda keppidega... ja palju pilkesõnu nad rääkisid tema vastu.

Mt. 26, 57, 61-65; Mrk. 14, 55-58, 65; Jh. 18, 13-14

Ja Peetrus järgis teda kauget kuni ülempreestri õue. Ja kui nad keset õue süüta- sid tule ja üheskoos maha istusid, istus ka Peetrus nende keskele ja soojendas ennast sütetule ääres... Ja tema juurde tuli üks tüdruk ja ütles: «Ka sina olid ühes selle galilealase Jeesusega!» Aga tema salgas ning ütles: «Naine, mina teda ei tunne!» Üürikese aja pärast nägi teda teine... ning ütles: «Eks sinagi ole tema jüngrite seast?» Tema salgas ja ütles: «Mina ei ole!»

Üks ülempreestri teenreist ütles: «Kas mina sind ei näinud ühes temaga aias?» Siis Peetrus salgas jälle ja sedamaid laulis kukk. Ja Issand pöördus ja vaatas Peetrusele...

Siis tuli Peetrusele meelde Jeesuse sõna, kes talle oli ütelnud: «Enne kui kukk tõna laulab, salgad sa mind kolm korda!»

Ja ta ruttas välja ja nuttis kibedasti.

Mrk. 14, 54, 66-72; Lk. 22, 55; Jh. 18, 25-27

Siis ilmus temale ingel taevast ja kinnitas teda. Ja heideldes raskesti, palvetas ta veel pinevamalt; ja tema nigi oli nagu verepisarad, mis langesid maa peale. Ja ta tõusis üles palvetamast ning tuli oma jüngrite juurde ja leidis nad magamast. Ja ta ütles neile: «Te ikka veel magate ja puhkate; aeg on möödunud, tund on tulnud! Vaata, Inimese Poeg antakse patuste kätte! Tõuske ühes, lähme! Vaata, see, kes mu ära annab, on lähedal!»
Mt. 26, 37-44; Mrk. 14, 32-42; Lk. 22, 41-46; Jh. 18, 1

Aga Juudas, kes tema ära andis, teadis ka seda paika, sest Jeesus oli sagedasti sinna kokku tulnud oma jüngritega. Juudas võttis nüüd enesega kaasa väesalga ning ülempreestritelt ja variseridelt sulaseid ja tuli sinna tulelontide, lampide ja relvadega. Siis läks Jeesus, kuna ta teadis kõik, mis tema peale tuleb, välja ja ütles neile: «Keda te otsite?» Nad vastasid temale: «Jeesust Naatsaretlast!» Tema ütles neile: «Mina olen see!» Ka Juudas, kes tema ära andis, seisis nende juures. Kui ta nüüd neile ütles: «Mina olen

Siis nad viisid Jeesuse Kaifase juurest kohtukotta, ja andsid ta maavalitseja Pilaatuse kätte. Ja nad ise ei läinud kohtukotta, et nad ei rüvetuks, vaid võiksid süüa paasatalle.

Ja ülempreestrid kaebasid palju tema peale.

Pilaatus küsis temalt: «Oled sa juutide kuningas?»

Jeesus kostis: «Minu riik ei ole sellest maailmast; oleks mu riik sellest maailmast, küll mu sulased oleksid võidelnud, et mind ei oleks antud juutide kätte. Ent nüüd ei ole mu riik mitte siit!»

Siis ütles Pilaatus temale: «Siis oled sina ometi kuningas?»

Jeesus vastas: «Jah, olen, sest mina olen kuningas! Ma olen selleks sündinud ja selleks tulnud maailma, et ma tõele tunnistust annaksin. Kes tõe seest on, see kuuleb minu häält!»

Pilaatus ütles temale: «Mis on tõde?» Kui ta seda oli ütelnud, läks ta uuesti välja juutide juurde ja ütles neile: «Mina ei leia temast ühtki süüd!»

Jh. 18, 33-38

Saadest teada, et ta on Heroodese valitsuse alt, saatis Pilaatus tema Heroodese juurde, kes ka viibis Jeruusalemmas neil päevil.

Kui siis Heroodes Jeesust nägi, sai ta väga rõõmsaks, sest ta oli hea meeleaga tahtnud teda juba ammu näha, kuna ta oli temast palju kuulnud; ka lootis ta näha saada mõnd imetähte, mida ta ehk teeb. Ta küsis Jeesusest palju asju, aga tema ei vastanud midagi... Kui siis Heroodes oma sõjameestega oli halvaks pannud ja pilganud... saatis ta tema tagasi Pilaatuse juurde.

Ja sel päeval said Pilaatus ja Heroodes üksteisega sõbraks, sest enne nad olid olnud üksteise vihamehed.
Lk. 23, 6-12

Tavaliselt laskis maavalitseja pühiks rahvale vabaks ühe vang, keda nad tahtsid... Ja neil oli siis kuulus vang, nimega Barabas, kes oli mässus toime pannud mõrva. Kui nad nüüd koos olid, ütles Pilaatus neile: «Kumma te tahate, et ma teile vabaks lasen, Barabase või Jeesuse, keda hüütakse Kristuseks?» Sest ta teadis, et nad olid ta annud kadeduse pärast tema kätte.

Aga ülempreestrid ja vanemad meelitasid rahvahulki lahti paluma Barabast ja hukka mõistma Jeesust.

Nemad ütlesid: «Barabast!» Pilaatus ütles neile: «Mis ma siis pean tegema Jeesusega, keda hüütakse Kristuseks?»

Nemad kisendasid: «Hukka ära, lase meile Barabas vabaks!» Siis Pilaatus tõstis jälle häält nende vastu, tahtes vabaks lasta Jeesust. Aga nemad karjusid: «Löö risti! Löö ta risti! Kui sa selle vabaks lased, siis sa ei ole keisri sõber!»

Ja nende hüüded võtsid võimust.

Maavalitseja küsis: «Mis kurja ta siis on teinud?» Aga nemad karjusid veel enam: «Löödagu ta risti!»

Äärel

Trillini lik maailm ele mõtetele

Siis Pilaatus tegi otsuse, et sünniks nende palve järele. Ta laskis neile vabaks selle, kes mässamise ja tapmise pärast oli vangitorni heidetud ja keda nemad vabaks palusid. Aga Jeesuse ta andis nende meelevalda alla.

Sõjamehed riietasid ta purpurkuuega ja punusid kibuvitsakrooni ja panid temale pähe... heitsid ta ette põlvili maha, naersid teda ja ütlesid: «Tere, juutide kuningas!» Ja nad sülitasid tema peale ja võtsid roo ning löid sellega temale pähe. Ja kui nad teda olid naernud, viisid nad teda ära risti lüüa.

Mt. 27, 15-23; Lk. 23, 24-25

Ja tema kandis ise oma risti ning väljus nõndanime-
tatud Pealae asemele, mida heebrea keeli hüütakse Kolgataks. Välja minnes sundisid nad üht möödaminevat meest, Siimonat Küreenest, kandma tema risti. Aga ka kaks muud kurjategijat viidi ühes temaga välja hukkamiseks.

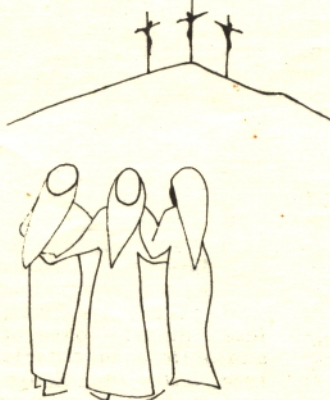
Nad jõudsid paika, mida hüütakse Kolgataks. Seal nad löid ta risti ja teised kaks temaga, teine teisele poole, aga Jeesus keskele. Siis läks täide kiri, mis ütleb: «Ja teda arvati üleastujate hulka!»

Möödaminejad pilkasid teda, vangutasid pead ning ütlesid: «Teisi on ta aidanud, iseennast ta ei või aidata... Ta on lootnud Jumala peale, see päästku nüüd tema, kui ta tahab, sest ta on ütelnud: «Ma olen Jumala Poeg!»

Aga Jeesus ütles: «Isa, anna neile andeks, sest nad ei tea, mida nad teevad!»

Ja rahvas seisis seal vaatamas... Siis teine kurjategijaist pilkas teda ning ütles: «Eks sa ole Kristus? Aita iseennast ja meid!» Aga teine kostis ja sõitles teda ning ütles: «Kas sinagi ei karda Jumalat, kuna sa ise oled ju sama karistuse all? Meie küll õiguse poolest, sest me saame kätte, mis meie teod on ära teeninud, aga seesinane ei ole teinud midagi ebakohast!» Ja ta ütles: «Jeesus, mõtle minule, kui sa oma kuningriiki tuuled!»

Mt. 27, 33-43; Mrk. 19, 17-18; Lk. 23, 32-42; Jh. 19, 17-18

◆ ◆ ◆

Ja oli juba umbes kuues tund, siis tekkis pimedus üle kogu maa üheksanda tunni, sest päike pimenes. Ja Jeesus kisendas suure häälega: «Mu Jumal! Mu Jumal! Miks sa mind oled maha jättnud!» Pärast seda ütles Jeesus, teades, et kõik on juba lõpetatud: «See on lõpetatud!» Ja ta nõrgutas pead ning heitis hinge.

Ja templi eesriie kärises lõhki kaheks, ülemast otsast alamani. Ja maa värises ja kaljud lõhkesid ja hauad läksid lahti, ja tõusis üles palju pühade ihusid...

Aga kui pealik nägi, mis sündis, andis ta Jumalale au ning ütles: «See inimene oli tõesti õige! Tõesti, see oli Jumala Poeg!» Ja kui kõik rahvahulgad, kes olid kokku tulnud seda vaatama, nägid, mis sündis, löid nad enestele vastu rindu ja läksid tagasi...

Mt. 27, 42-43; Lk. 23, 32-34; Jh. 19, 28

◆ ◆ ◆

Ja vaata, mees nimega Joosep, Suurkohtu liige, hea ja õiglane mees, kes ei olnud ühes nõus nende otsuse ja teoga, mees, kes ootas Jumala riiki, see läks Pilaatuse juurde ja palus enesele Jeesuse ihu. Ja ta võttis selle maha, mähkis ta kallisse lõuendisse. Ja pani ta kaljuse raiatud hauda, kuhu ei olnud veel üialgi kedagi pandud. Ja ta veeretaskivi uksele.

Ja see oli valmistuspäev ja hingamispäev oli tulemas. Teisel päeval, mis järgneb valmistuspäevale, tulid ülempreestrid ja variserid kokku

Pilaatuse juurde... Pilaatus ütles neile: «Siin on teil valvesalk! Minge ja pidage valvet nii hästi kui oskate!» Nemad läksid ja võtsid haura valve alla, pannes kivi pitseriga kinni ja seades valvurid.

Mt. 27, 65-66; Lk. 23, 50-54

◆ ◆ ◆

Kui hingamispäev oli möödunud ja hakkas koitma nädala esimese päeva hommikul... vaata, siis sündis suur maavärise mine, sest Issanda ingel astus taevast alla, tuli ja veeretaskivi kõrvale... Aga hirmu pärast tema ees värisesid valvajad ja jäid otsekui surnuks!

Ja puhte ajal läksid naised hauale, viies ühes lõhnavõhku. Ja nad leidsid kivi haualt ära veeretatud. Ja nad läksid hauakoopasse ja nägid paremal pool noore mehe istuvat, pikk valge rüü seljas. Ja nad kohkusid väga.

Ent ingel hakkas kõnelema ning ütles naistele: «Ärge kartke, sest ma tean, et te otsite Jeesust, kes oli risti löödud. Teda ei ole siin, sest Ta on üles tõusnud, nõnda nagu ta ütles... Ta on surnuist üles tõusnud!»

Mt. 28, 1-7; Mrk. 16, 1-6

Meie usume Jeesusesse Kristusesse ...

(Algas 2. lk.)

inimkonna patte, kuid ise polnud Ta kunagi eksinud. See asjaolu tegi võimalikuks tagasipöördumise surma embusest.

Kolmandal päeval pärast ristilöömist — nädala esimese päeva hommikul — avastasid Jeesuse sõbrad, et haud, kuhu Tema surnukeha enne hingamispäeva saabumist oli asetatud, oli tühi. Jeesus oli üles äratatud. Ta elas taas. Päästmisplaani olulisim etapp oli edukalt läbitud.

Jeesuse ülestõusmisel on veel üks oluline tähendus

«Sest kui me usume, et Jeesus on surnud ning üles tõusnud, nõnda ka Jumal toob esile Jeesuse kaudu need, kes ühes temaga on läinud magama.» (1 Ts. 4, 14). Jeesuse ülestõusmine on tagatiseks meie ülestõusmisele maailma ajaloo lõpul. Seni on inimene tulemusteta otsinud teid elu pikendamiseks. Jeesus muudab selle igatsuse reaalsuseks siis, kui Ta tuleb tagasi. Meist endist sõltub, kas see igatsus täitub meiegi elus. Piibel kutsus inimesi üles valmistuma Jeesuse Kristuse tagasitulekuks

Lõpetanud oma missiooni maa peal, läks Jeesus jüngerite silme all üles taevasse. Seal jätkab Ta tööd inimkonna vajaduste eest hoolitsemises. Tänu Jeesusele on iga inimese käsutuses ammendamatu jõuvarud võitluses patu ja kurjuse vastu. Paulus esitab üleskutse kasutada neid võimalusi: «Et meil on suur ülempreester, Jumala Poeg, kes taevad on läbinud, siis pidagem kinni tunnistusest! Läki siis julgusega armuajärje ette, et me saaksime halastust ja leiaksime armu oma abiks õigeks

ajaks» (Hb. 4, 14, 16).

Õige aeg pakutava abi kasutamiseks on täna, sest päev, mil Jumala Poeg Kuningate Kuningana tuleb, ei ole enam kaugel. Sel päeval ühineb Jeesus oma rahvaga. Eedenist saab jälle inimese kodu. Patt ja kurjus on igaveseks hävitatud.

Sellele kaunile päevale mõeldes soovin, et me kõik võiksime algkristlaste omase innuga hüüda: Maaran ata!

Tule, Issand Jeesus!

REIN KALMUS

ARUANNE JEESSUSE USUST

Selline kriitiline suhtumine on pärast Surnumere käsikirjade leidmist muutunud. Need kirjarullid sisaldavad fragmente kõigist Vana Testamendi kirjadest, välja arvatud Estri raamat. Paljud purijate hämmastuseks on nende käsikirjade tekst praktiliselt samane sellega, mida me tunneme juba lapsepõlvest.»

JEESSUSE PIBEL

Olavi Rouhe: saanud seega vastuväitmatu tõendi selle kohta, et Jee-

suse-aegne Piibel vastas sisu poolest täiesti meie Piiblis olevatele tekstidele. Muidugi mõista hõlmas Jeesuse Piibel ainult need raamatud, mis meie Piiblis kuuluvad Vanasse Testamenti, kuid ühtlasi oleme saanud ka kinnituse Uue Testamendi ehtsuse ja usaldatavuse kohta. Uue Testamendi kirjad rajanevad ju Vana Testamendi ehk Jeesuse-aegse Piibli poolt pandud alusele.

Jeesus tunnistas juutidel kasutusel olnud pühad kirjutised Jumala Sõnaks. Oma suure kõrbekiusamise puhul toetus Ta nendele kirjadele: «Kirjutatud on,» oli Tema vastus kiusajale (Lk 4, 4, 8). Alati, kui olid kõne all küsimused, millest oli Kirjas kirjutatud, viitas Jeesus aktiivselt sellele. Kui sageli kuuleme me evangeeliumide vahendusel Tema etteheitvat küsimust: Kas te pole lugenud? Kuidas sa loed kirjast? Eks te ole lugenud, mida Jumal on teile öelnud? Kas te pole siis kirjadest lugenud?

Need pühad kirjarullid, mida jumalateenistustel sünaagogides loeti, olid Jeesuse kirjarullid sõna sügavaimas tähenduses. Kui Ta Naatsareti sünaagogis oli keeranud kirjarullid kokku ja lausunud: «Täna on see kiri täide läinud teie kuuldes!» (Lk 4, 21), siis teatas Ta, et see kirjarull kuulutas ette Temast ja Tema tegevusest. Sama tähelepanuvääriv oli Tema ütlus ühel teisel korral: «Te uurite pühi kirju... ja need on, mis tunnistavad minust» (Jh 5, 39).

On öeldud: «Kristus on Piibli ühenduspunkt. Temas kulmineerub kogu Piibel; seda tuleb mõista ja tõlgendada Temast lähtuvalt.» Kui nii, siis on Jeesus ise kogu Piibli usaldusväärsuse kindel tagatis.

KILLUD KÜLASKÄIGUST VAHTRALEHEMAALE

se endiselt säilitada rahvusliku identiteeti. Üheks rahvusluse kandjaks on jätkuvalt olnud emakeelne kirik. Isamaa kirikutraditsioone jätkatakse ka Torontos. Suuremad ja elujõu säilitanud kogudused on seal luterlikul ja baptistil kirikul. Väiksemate kilda võib arvata vabakirikku ja nelipühikoguduse. Nende kõrval on oma panuse rahvusliku kristlaskonna tegevusse andnud ka Toronto Eesti Adventistide Kogudus.

Minu sõit Torontosse saigi teoks tänu sealsele adventuslikele, täpsemalt — nende soovile näha endi keskel pastorit Eestist. Mullu kesksuvel saabus küllakutse ja sõidudokumentide vormistamise kadalupe õnnelikult läbinud, võisin juba oktoobri lõpul oma pikka reisi ajata.

Enne Torontot oli meeldivaks sissejuhatuseks tõine kontserdireis Soome koos Eesti Adventkoguduste Kammerkooriga. Soomega tutvumine oli mulle heaks ettevalmistuseks «Ameerika avastamiseks», mis algas 10. novembri pärastilõunal, kui «Finairi» DC-10 tüüpi lennuki rattad Torontos maad puudutasid. «Avastamine» algas õigupoolest juba lennu-reisi ajal: esmalt Atlandi ookean oma ääretu veeväljaga, seejärel aga Gröönimaa, millest lennuteekond üle viis. Kaljused rannad ja laage lumine platoo tuletasid meelde lapsepõlves vanast lauluraamatust loetud sõnad: «Waat! Kröönimaa!t jäärii-

gist... nüüd kõlab hüüd: oh tuleks veel Jeesu saadikud...» Kui kauge ja muinasjutulisena kõlasid need sõnad teokord! Nüüd oli see muinasjutt mu silme ees, mis sellest, et nähtuna vaid tilukesest lennukiaknast 11... 12 km kõrguselt.

Toronto rahvusvahelisel lennuväljal tervitasid mind perekond Tralla ja Leili Kraut — vanem proua, kellele olen tänuväärse küllakutse saatmise eest. Nemad olid ka minu põhilised võõrustajad, kuigi lühemat aega oli võimalus viibida veel mitmes kodus ja uudistada Canadaeestlaste elu-olu. Sellest hiljem pisut lähemalt.

Üle ookeani reise puhul muutub esialgu probleemiks kohanemine kohaliku ajaga. Ajavahe Helsinki (Tallinna) ja Toronto vahel on ju 7 tundi. Kolme või nelja päevaga elurütm siiski taastub.

Pisut unine olek ei seganud saabumisele järgnenud päeval kohtumist kohaliku adventkogudusega. Liikmeid on selles koguduses kaks-teist-kolmteist, enamuses eakamad inimesed. Jumalateenistuseks kogunetakse igal laupäeva hommikul Toronto Hispaania Nelipühi kirikusse. Kõnealune kirikuhoone paikneb üldises majadefrondis ning ei hakka seega eriliselt silma. Saal on keskmise suurusega, mugav ja kaasaegne, ehitud erinevate riikide lippudega.

Kuna kogudusel puudub oma eestlasest hingekarjane

on SP Adventistide Canada Uniooni poolt selle hoiduspastoriks määratud jaapanlasest jutlustaja Koei Aka. Ta külastab kogudust keskel läbi kaks korda kuus ning jutlustab inglise keeles. Jutlused tõlgib eesti keelde koguduse vanem Olev Tralla. Vend Tralla ongi koguduse tegelikuks hingeks, hoolitsetes selle adventistide grupikese eest oma põhitöö kõrvalt. Argipäeviti on ta seotud eestlaste internaatkodu «Ehatare» juhtimisega.

Toronto Eesti Adventistide Kogudus püüab ustavalt täita oma kohust inimeste ja Jumala ees. Kõigi oma rõõmude ja murede juures igatsevad koguduse liikmed näha kolme-igli-kuulutuse levikut Canada eestlaste hulgas. Suurimaks probleemiks näib siiski olevat juurdekasv. Kuid see probleem ei puuduta ainult adventiste. Tegelikult hõlmab sama mure kogu eestlaskonda paguluses: pealekasvanud noorte põlvkond amerikaniseerub tasapisi, s.t. muutub ingliskeelseks. Seda protsessi peatada on võimatu. Kõigist eesti noortest, keda Torontos kohtasin, said kõik küll eesti keelest aru, kuid vabalt kõneles neist vaid üks tütarlaps. Seetõttu on mõistetav, et noor rahvusaaslane, kes kogudusega ühineb, ühineb enamasti ikka ingliskeelsega.

Toronto Eesti Adventistide Kogudus on niisiis tihuke osa suurest Canada Adventistide Unioonist Uniooni hõl-

Kirjanik E Hemingway on öelnud, et maailma igas suuremas sadamas võib kohata eestlasti. Viimane sõda muutis nende sõnade tähenduse scotuks sügavamaks. Kodurannad jäid seljataha kümnetel tuhandetel rahvusaaslastel, keda nüüd võib kohata Lääne-Euroopas, Põhja-Ameerikas, Austraalias ja Lõuna-Ameerikas. Canadas on endale uue kodu leidnud tuhandet eestlased. Suurim kogukond — üle 10 000 eestlase — elab Ontario järve kaldal asuvas umbes 3 miljoni elanikuga Toronto linnas.

Aastakümnete jooksul on sealsed eestlased oma uues elupaigas kodunenud. Oma-seks on muutunud kohalik elulaad ja tavad. Majanduslikult on jõutud heale järjele. Kõige selle juures püütak-

KAS PIIBEL KÖNELEB TÖTT?

Hoolimata kõigest võivad mitmeid segadusse viia väited, mis tahavad öelda, et Jeesuse kirjarullide sisu ei pea igas suhtes paika. Mõnedes Piiblit käsitlevates teostes võidakse küll kõnelda kaunit Piiblit väärtusest ja tähendusest meie kultuurivaramuna, kuid edasi lugedes võib märgata, et kirjutise autor ei pea Piiblit usaldusväärseks raamatuks. Paljud Piiblis nimetatud sündmused ja isikud, kelle ajaloolist tõesust Jeesus tunnustas, kuuluvad selliste autorite meelet müütide ja legendide maailma. Isegi mitmed kirikutegelased ja teoloogid näivad kõhklevat selles, kas Piibel kõneleb tõtt või jutustab muinaslugusid.

PIIBLI AUTOR

Räägitakse, et Piiblis kahtlev ja üht-teist õpetust saanud nn. vabamõtteleja olla küsinud ühelt vähe koolis käinud sealt:

«Kas sa usud tõesti Piiblit?»

«Jah,» vastas sepp, «usun küll.»

«Kuidas sa seda ometi uskuda saad,» imestanud mees edasi.

«Ma tunnen autorit,» kõlas sepa lihne vastus.

See sepp teadis Piibli usaldusväärsest rohkem kui paljud teoloogiadoktorid. Piibli autoriteet ja usaldatavus põhinevad selle Autoril. Piibel on küll inimeste poolt kirja pandud, kuid Piibli puhul kirjutised sündisid Jumala Vaimu mõjutusel nagu apostel Paulus tunnistas (2 Tm 3, 16). Apostel Peetrus kinnitab omakorda, et «inimese tahtel ei ole iialgi ühtki prohveti kuulutust esile toodud, vaid Pühast Vaimust juhitud on inimesed rääkinud, saades seda Jumala käest» (2 Pt 1, 21). Piibli enda tunnistuse põhjal teame me siis, et selle tegelik autor on olnud Jumal, kes Jeesuses Kristuses on ilmutanud ennast inimestele.

Siit järeldub tõsiasi, et mingi teine raamat ei saa olla Piibliga võrdne. Siit järeldub, et ainult Jeesus võib eksimatult seletada Piibli kirju, kuna — nagu juba tõdesime, — just Tema on kogu Piibli peakangelane.

Kogu Piibel on tegelikult aruanne Jeesusest. Kui eraldame Jeesuse kasvõi ainult mõnest Piibli osast, saame väära pildi Jeesusest. Tema usust ja tõest.

(Järgneb)

mab kogu Canadat ning koosneb seitsmest Liidust. Kõik Toronto 25 adventkogudust kuuluvad Ontario Liitu, mille keskus asub umbes 60 km Torontost ida pool väikeses Oshawa linnas. Oshawa on kogu Canada adventtöö keskus. Selles linnas omandas meie kogudus omal ajalsuure krundi, millele nüüd asub peale Ontario Liidu keskuse ka Canada Uniooni keskus. Samal maa-alal paikneb koguduse keskastme kool sinna juurde kuuluvate internaatide ja avara spordikompleksi- ja ning trükikoda koos raamatukauplusega. Ameerikas nimetatakse selliseid kauplusi ABC-deks — «Adventist Buck Center». Sellest ärist võib huviline osta endale sobivas tõlkes Piibli, adventistide kirjanduse klassikat E. G. White'i teoste näol ning igasuguseid teisi vaimulikke kirjutisi. Viimastest jäid kõige enam silma sellised autorid nagu G. Vandeman ja M. Venden. M. Venden, kes esitab väga huvitavalt meie koguduse olulisimat õpetust — tõde Jeesuse Kristuse õigusest — on Oshawa ABC-s esindatud enam kui paari-kümne teosega eraldi sektsioonis.

Lapsed on Läänes au sees. Seda oli tunda nii raamatukaupluses kui laste hingamis-päevakoolis. Laste jaoks oli külluses pildi- ja juturaamatuid, kleepse, värvimisraamatuid, videokassette, vildipiltide sarju. Töövahendite rikkus paistis silma ka laste

hingamis-päevakooli jälgides. Võimalus selleks avanes seal-samas Oshawas.

Uniooni keskuse lähedal asub Canada Adventistide Koguduse suurim kirik — kaasaegne hoone moodsa sisustusega. Suure rõduga väga avar saal mahutab ära kõik koguduseliikmed, keda on üle tuhande. Rõdu klaasist otsaseina kaunistab mitmevarviline vitraaz, mis päikeselisel päeval kirkalt särama lööb. Kiriku teiseks suureks ehteks on naturaalne orel, mille mängutehnilistele võimalustele organist sugugi alla ei jäänud.

Praktilisest küljest vaadates oli aga suurimaks väärtuseks arvukate kõrvalruumide olemasolu. Kaheksas avaras toas kiriku maa-alusel korrusel asusid laste hingamis-päevakooli klassid. Põhijamaalase vaoshoitus ei lubaks suuri sõnu, kuid ütlen ometi: milline sisustus, millised võimalused! Koguduse lapsed on hingamis-päevakoolis jagatud rühmadesse kahe eluaasta kaupa. Iga rühma prorammid saadetakse igaks veerandaastaks koguduse keskusest. Ühendriikides. Igas (!) ruumis oli klaver.

Suuremad koguduse üritused, millest Canadas viibimise ajal osa sain, olid Hamiltoni internaatkodu uue kiriku avamine ja jõulukontsert Toronto Willowdale'i Advent-kirikus.

(järgneb)

REIN KALMUS

Huvitavaid kohtumisi

PEREKOND

vähendab vastastikust rõõmu, kübekest huumorit ning õnnelikku naeratust — ja seda kohe PRAEGU!

On kaks viisi, kuidas vigadest üle saada: sa võid nende eest ära joosta või — neist üle kasvada.

Küpsus on oskus pidurdada oma «mootorit» siis, kui tahaks kõige ägedamalt gaasi anda.

Entusiasm ja elujõud tulenevad õnnelikust meelelaadist. Tüüpiline negatiivne isiksus on see, kes lihtsalt eksisteerib päevast päeva, tegemata mingeid teadlikke jõupingutusi olukorra muutmiseks ning omamata tillukestki lootust tulevikuks.

See, kas naine on õnnelik või kurb, murelik või lootusrikas, vastumeelne või veetlev, hädavares või ettevõtmistes edukas — kõik see on olemas mõtetest, mis naise südames valitsevad ja tema vaimu kontrollivad.

Ettehitavad mõtted avaldavad imelist mõju kogu organismile. Mõned inimesed otsivad õnne kogu elu, kuid leiavad seda vaid harva. Teised oskavad olla õnnelikud KÄESOLEVAL BETKEL ning tunda rõõmu must enesest. Me kannan-

me oma õnne alati endaga kaasas.

Kunst olla rõõmus tähendab vähendada oma vajadusi ja tunda rõõmu sellest, mis meil on — kaunist päikese- loojangust, sinitaevast, lille- lõhnast, meeldivatest sõpradest.

Peame õppima loobuma igatsusest nende asjade järele, mida meil ei ole — ja mida me tegelikult ei vajagi.

Jumal andku mulle südame- rahu võtta vastu asju, mida ma ei saa muuta; julgust muuta neid, mida saan — ja tarkust nende vahel vahet teha.

PERENURK

Kuidas tasutakse uskmatu inimese heated ?

Lugeja soovib teada

Sageli räägitakse inimestest, kes on otsustanud jääda igasuguse religiooni suhtes eitavaise seisukohale, olles aga samal ajal ausameelsed ja lahked, vastutulelikud ja heatahtlikud. Milliseks kujuneb selliste inimeste lõplik saatus? Kas Jumal karistab neid kocs ülekohtustega põhjusel, et nad Teda oma elus trotsisid?

Lubatagu kõigepealt öelda, et Jumala riiki ei saa keegi oma heategude tõttu. Ond-sakssaaamise tingimuseks on Jumala armu vastuvõtmine. See aga eeldab Jeesuse Kristuse vastuvõtmist oma isikliku Päästjana.

Piibel konstateerib, et loomu poolst häid inimesi polegi. Kõik on pattu teinud ja Jumala aust ilma. Ning siia hulka kuuluvad ka lahked ja heatahtlikud inimesed. Ainult ühes nimes on pääste nii halbadele kui headele ja see nimi on Jeesus Kristus. Tõsi-küll, Jumal

mõõdab meid ning kohtupäeval võetakse arvesse kõik. Isegi klaasitäis vett, mis jannusele antud, ei jää arvestamata. Ainult kuidas see arvestamine toimub?

Oletame, et Jumala kohtus on kaks uskmatut. Üks neist on selles elus sõbralik ja heatahtlik, teine aga kuri. Kumbki neist ei võtnud Jeesust vastu ja sellepärast peavad mõlemad hukkuma. Kas on aga õige karistada ühtviisi nii head kui halba inimest? Tegelikult polegi see nii. Jumal teeb antud küsimuses vahet. Jälgigem Jeesuse sõnu: «Aga sulane, kes teadis oma isanda tahtmist, aga ei valmistunud ega teinud tema tahtmise järgi, saab palju hoope, aga kes ei teadnud, kuid tegi, mis hoope väärt, saab pisut hoope» Lk. 12, 47. 48. Tekstist järeldub, et karistuse määrad, mida Jumala kohtus ühe või teise inimese suhtes rakendatakse,

võivad olla väga erinevad. See lükkab ümber ka traditsioonilise vaate igavesti põlevast põrgust.

Prohvet Malakia kõneleb ühest põletavast päevast, mis hävitab ära nii ülekohtu kõred, oksad kui ka juure. On ilmne, et kõrs põleb ära kiiremini kui oks ja oks omakorda kiiremini kui juur. Sellest lähtudes võime öelda, et Jeesust põlanud inimeste karistusemäärad on erinevad, kuid lõpptulemus kõigi puhul siiski üks. See on hukkumine.

Mida siis üks niinimetatud hea inimene ilma Kristuseta halva ees võidab? Ta väldib ainult mõne valusa hetke sellel põleval päeval. Ja see ongi kõik. Mis kasu on nüüd meie headusest, kui lahus Kristusest lõpuks ikkagi hukkuma peame? Analüüsigem järgmist tsitaati: «Kiusaja tegutseb sageli kõige edukamalt nende kaudu, kellest võime kõige vähem oletada, et nad tema kontrolli all on. Valitseb arvamus, et kõik, kes näivad viisakad ja õilsa käitumisega, peavad asuma Kristuse poolst. Tegelikult pole kunagi tehtud suuremat

viga. /.../ Paljud haritud ja meeldiva käitumisega inimesed, kes ilalgi ei alanduks ebamoraalsuseni, on tegelikult vaid suurepärased tööriistad saatana käes.» «Suur võitlus», lk. 509.

Ka ateist võib küpsetada maitsva leivapätsi ja viia selle oma naabrile. Uskmatud inimesed, kellel ei ole aega Jumala jaoks, võivad tunda muret maailma teatud paikades valitseva näljahäda pärast ja tegutseda selle leevendamiseks. Ka jumalasalaja võib teisele inimesele lilli kinkida, haigeid külastada, heategevuseks annetada, kuid samal ajal mitte olla Issanda oma.

Kui inimene elab lahus Kristusest, siis pole tal tegelikult mingit valikut — ta lähtub oma tegevuses egoismist, kuigi see on sageli varjatud, mõnikord isegi nii varjatud, et ka teo tegija ise ei oska seda märgata.

Pidagem aga meeles, et iga heategu omab väärtuse vaid siis, kui see on tehtud armastava südame sunnil Jumala Isa auks.

AARNE KRIISK

Eesti Adventkoguduste Kammerkoori kontserdireisist Soome 25. okt. - 10. nov. 1989

(Algus eelmises lehes)

See enam kui 65 kohaga ajakohaselt sisustatud taastusravi asutus pakub mitmekülgseid «loomuliku» ravi võimalusi. Kõige rohkem üllatas ehk tõdemus, et selles asutuses oli mõeldud lausa kõikvõimalike asjade peale ning hoolealustele oli tõepoolest püütud kindlustada optimaalsed ravi- ja olmetingimused. Meile öeldi, et Hoopeniemi sanatoorium on Soome väga populaarne, kuigi ravi seal on suhteliselt kallid. Huvitav on märkida, et selles sanatooriumis süüakse ainult taimetoitu.

Käidud kohtadest võiks mainida veel näiteks imekaunis kohas järve kaldal asuvat Kallioniemi laagripaika (seal korraldatakse igasuguseid laagreid

ja seminare lastele, noortele, peredele jne.), Soome Adventkoguduste Uniooni keskust, «Nutana» taimetoidutehase Soome filiaali ja mitmeid teisi paiku, mida meil oli võimalus külastada.

Kui nüüd aga keegi minu käest küsiks, mis siis ikkagi Soomemaal kõige huvitavam oli, siis ei hakkaks ma ilmselt kõike nähtut edetabelisse panema, vaid vastaksin lihtsalt: see, et mul oli võimalus suhelda ka mujal elavate inimestega, tutvuda teistsuguste maailmavaadetega.

Meie kooris ei ole liikmeid just palju ja nii majutati meid suuremalt jaolt peredesse. Kuna peaaegu igal päeval olime erinevas linnas, siis saime endale palju sõpru juurde. Pärts huvitav oli võrrelda erinevaid

soome kodusid, rääkida erinevate inimestega, kuigi lõpu- poole, kui ühes paigas leiti võimalus meid kirikumajja paigutada, ohkas üks meie koori liige kergendatult: Oh, ei pea jälle minema ja alustama sellest, kus ma elan ja kui palju inimesi meil koguduses on, kuidas me seal Eestis elame ja kuidas suhtume Gorbatšovisse...

Minu jaoks isiklikult olid kõige huvipakkuvad need kaks öhtut, mil olin külas kahel noortehuil. Mina imestasin selle üle, millised võimalused on neil töötamiseks, nemad jälle selle üle, et Eesti noored praegu usust nii huvitatud on. Mina kuulasin, suu lahti, kuidas nende noored Aafrikas misjonäre abistamas käivad, nemad jälle imestasid, kuidas

meie üldse kusagil käinud pole.

Üldiselt aga avastasime üllatusega, et hoolimata sellest, et elame Soome lahe erinevatel kallastel, on meie mõtlemisel ja arvamised ikkagi sarnasugused. Võib-olla just sellepärast ei tekkinudki meil Soomes olles sellist tunnet, et oleme külas. Olgugi et olime igal päeval erinevates paikades, oli ikkagi kuidagi kodune tunne.

Ja selle lühikese aja jooksul jõudsime tõepoolest Soomemaal ja sealseid inimesi nii armastama hakata, et ära sõites lausa pisarad silma tulid. Midagi kipitab kurgus praegu, kui mõtlen, et siin maa peal nende uute sõpradega võib-olla enam ei kohtugi... kes teab.

HÄLME SILVET

VÄLJAANDJA TARTU SP ADVENTISTIDE KOGUDUS
TOIMETAJA: MALL VAHRAMÄE
Esikülje pildid: HARDI KOPPEL.
TOIMETUS: 202 400 Tartu, Linda 9, tel. 2 84 43.

Trükitud trükikojas «Täht»
Võru, 202 710. Tell. 629, ti-
raaz 14 000, hind 30 kop.